

(Marathi)

1032
9191

1363

16

P

No. 7

M.

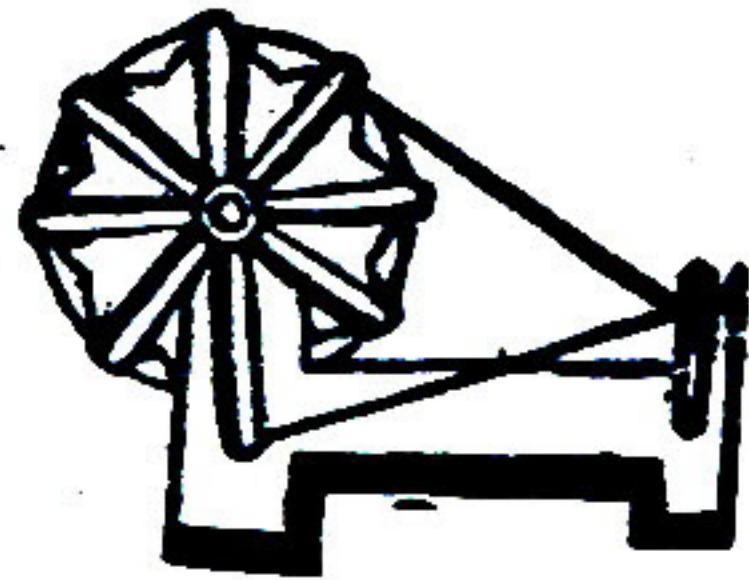
1563
Mar

राष्ट्रीय पद्धावली

(प्रभात फेरीचीं गाणीं)

भाग १ ला

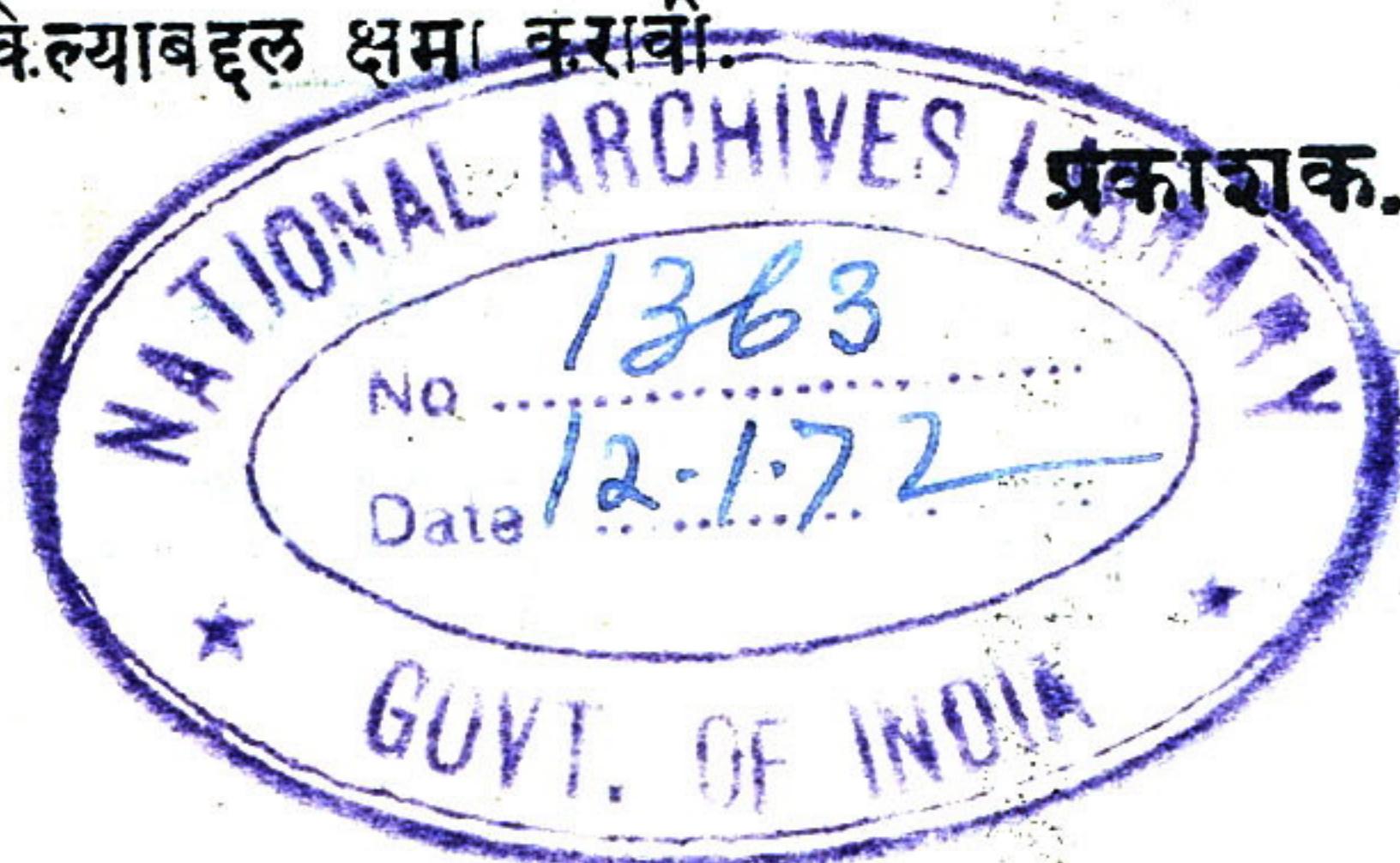
सुधारून वाढविलेली
द्वितियावृत्ति

किंमत १ आणा.

प्रस्तावना

पहिली आवृत्ति प्रसिद्ध करून अवघे आठ दिवसाहि
झालें नाहीत तोंच दुसरी आवृत्ति काढण्याचा सुप्रसंग
यावा ही खरोखर अत्यंत आनंदाची गोष्ट आहे. उत्साही
जनतेच्या मागणीमुळे घाई झाल्याकारणानें पहिल्या आवृ-
त्तीत बन्याच नजर चुका राहिल्या. ला दुसऱ्या आवृ-
त्तीत सुधारल्या आहेत व चार नवीन गाण्यांची भर केली
आहे. या आवृत्तीसाहि जनतेकडून पहिल्या आवृत्तीप्रिमाणे
अनपेक्षित पाठिंबा मिळाल्यास लवकरच दुसरा भाग
प्रसिद्ध करण्याचा उद्देश आहे. ज्या कविबंधूंनी या
पुस्तकांतील काव्यें रचिली आहेत त्यांचीं नांवें उपलब्ध
झालीं तेवढी घातलीं आहेत परंतु ज्यांचीं नांवें अपरिहार्य
कारणास्तव मिळणे शक्य झालें नाहीं त्यांचीं त्यांचीं नांवें
प्रसिद्ध न केल्याबद्दल क्षमा करावी.

पद १ लें.

वंदे मातरम् ।
 सुजलां, सुफलां, मलयजशीतलाम् ।
 शस्यश्यामलां मातरम् ॥ वंदे ॥
 शुभ्र ज्योत्स्नां पुलकितयामिनीम्
 फुलकुसुमित द्रुमदलशोभिनीम्
 सुहासिनीं सुमधुरभाषिणीम्
 सुखदां वरदां मातरम् ॥ वंदे ॥

पद २ रें.

अथ मातृभूमि तेरे चरणोमें शीरं नमाऊं ।
 मैं भक्ति भेट अपनी तेरी शरणमें लाऊं ॥ १० ॥
 माथेपै तू हो चंदन, छातीपै तू हो माला ।
 जिब्हापै गीत तू हो, मैं तेरा नाम गाऊं ॥ १ ॥
 जिससे सुपूत उपजे गांधी तिलक जैसे ।
 उस तेरि धूलिको मैं निज शीस पै चढाऊं ॥ ३ ॥
 मानो समुद्र जिसकी धूलीका पान करके ।
 करता है मान तेरा, उस पैरको मनाऊं ॥ ३ ॥
 वे देश मानवाले चढ़कर उतर गये सबों ।
 गोरे रहे न काले, तुझकोहि एक पाऊं ॥ ४ ॥
 सेवमें तेरि सारे भेदों को भूल जाऊं ।
 वह पुण्यनाम तेरा प्रतिदिन सुनूं सुनाऊं ॥ ५ ॥
 तेरोहि काम आऊं, तेराहि मंत्र गाऊं ।
 मन और देह तुजपर बलिदान मैं चढाऊं ॥ ६ ॥

पद ३ रे.

राष्ट्रीय झेंडा फडकत आला । हरहर महादेव बोला ॥
 तीन रंगीचा राष्ट्रीय झेंडा आलो घेवोनी ॥
 या झेंज्याचे रक्षण करण्या विसरूं नका कोणी ॥
 प्रभातवेळा मंगलदायीं जागे व्हा आतां ॥
 साखरझोपा कसल्या घेता राष्ट्र जळत असतां ॥
 नेहरु गांधी लढती मिठागरीं स्वातंत्र्यासाठीं ॥
 लढतां लढतां दोघेही पडले शत्रूच्या हातीं ॥
 खादी वापरा देश उद्धरा स्वातंत्र्या गाठा ॥
 दारू सोडा कां पीता तो नरकाचा साठा ॥
 थोर विभूति व्रत हें उचला राष्ट्रकार्य आहे ॥
 त्या त्या प्रभूचे नाम एकदां राष्ट्र सोडवाहे ॥
 चला वंदू या प्रातःकालीं राष्ट्रीय झेंज्याला ॥
 हीच विनंती करितो आह्यां याहो लडण्याला ॥

पद ४ थे.

उठा हो मर्द युवकांनों । उठा हो हिंद बालांनों ॥
 उठा हो बृद्ध तस्णांनों । उठा हो आर्य भगिनीनों ॥ १ ॥
 लागली आग देशाला । घोरतां तरिही या काला ॥
 पुढारी आज जो झाला । मिळे त्या बंदिवासाला ॥ २ ॥
 कुणाचे बंधु वा सुत्र । कुणाचे तात वा मित्र ॥
 पकडिले आज सर्वत्र । मांडीले घोर हे सत्र ॥ ३ ॥
 तयाची लाज कोणाला । जागवा स्वाभिमानाला ॥
 घूर्वजा स्वरुपि व्हा आज । सामना शावया सज्ज ॥ ४ ॥

आठवा नंदबाळाला । आठवा राय शिवबाला ।
 आठवा लोकमान्याला । महात्मा गांधी जय बोला ॥ ५ ॥
 पाळुनी गांधी आज्ञेला । वापरा खादी या काला ॥
 स्वदेशी वापरायाला । शरम कां हिंद पुत्राला ॥ ६ ॥
 वांगड्या वाण हे सतिचे । विदेशी वापरायाचे ॥
 विटंबन हिंदु धर्माचे । त्यजावै भगिनीनो साचे ॥ ७ ॥
 तुळ्याला पाहेजे सत्ता । आळसा या तरी लत्ता ॥
 उद्यमा आंगिकारितां । येई खातंत्र्य झणी हाता ॥ ८ ॥
 विदेशी वस्तू अस्पर्श । वापरी तोची अस्पृश्य ॥
 बहिकारोनी परदेशी । स्वराज्या स्थापू या देशी ॥ ९ ॥

कवि:—द. सी. जोशी

पद ५ वै.

(महात्माजींचे आवडते पद)

वैष्णव जन तो तेने कहिये जे पीड पराई जाणे रे
 परदुःखे उपकार करे तोये, मन अभिमान न आणे रे
 सकळ लोकमां सहुने वंदे, निंदा न करे केनी रे
 वाच काढ मन निश्चल राखे, धन धन जननी तेनी रे
 समदृष्टि ने तृष्णात्यागी, परख्या जेने मात रे
 जिव्हा थकी असत्य न बोले, परधन नव झाले हाथ रे
 भोह माया व्यापे नहि जेने, हृढ वैराग्य जेना मनमां रे
 रामनामशुं ताळी लागी, सकळ तीरथ तेना तनमां रे
 वनलोभी ने कपटरहित छे, काम कोध निवार्या रे
 भणे नरसेयो तेनुं दरशनं करतां, कुळ एकोतेर तार्या रे

पद ६ वें.

उठा बंधुनों उठा भगिनिनों झोप पुरे आतां ।
 खंति न वाटे कशि जीवाला जरि बसती लत्ता ॥
 देशामाजी कहर गुजरला पारतंत्र्य जहरे ।
 हालाहलही परदास्याहुनी आजि प्राशितां बरें ॥
 पहाटवेलां मंगलदायी जागे व्हा आतां ।
 साखर झोपा कसल्या घेतां राष्ट्र जळत असतां ॥
 खादी वापरा देश उद्धरा स्वातंत्र्या गांठा ।
 दारु सोडा कां पीता तो नरकाचा साठा ॥
 या दारूनें कहर मांडिला देश हीन बनला ।
 व्यसने सोडा फँशन सोडा तारा देशाला ॥
 देश आमुचा हाय तयाचा मालक आंगल ठरे ।
 परि परमेशा बहुत दिवस हे रुचेल केवि बरें ॥

पद ७ वें.

कधीं प्रभुवरा परम सुमंगल । स्वातंत्र्याची पहाट होइल ॥ शु॥
 कलह कुट्टाळया या किंकाळया । लोप पावुनि शांत राहतिल ॥
 गोऽया लोकांचे हे चाळे । जिथल्या तेथें मुकाट जिरतिल ॥
 राष्ट्रैकयांचे ढोल बडवुनी । स्वातंत्र्याच्या नौबाति झडतिल ॥
 राष्ट्रैस्तव तसणांचे तांडे । भर ईर्षेनें उज्या ठोकतिल ॥
 बंधू भगिनी निर्भय होउनि । हिंद भूमिची सेवा करतिल ॥
 भिडवुनि खांदा खांदाला जन । राष्ट्रिय झेंडा घेउनि फिरतील ॥

पद ८ वें.

हिंदि जनहो बोला आतां मंत्र वंदे मातरम् ।
 शुद्ध सुंदर अति मनोहर मंत्र वंदे मातरम् ॥ धृ० ॥
 वीर सारे व्हा लढाया पूर्ण स्वातंत्र्या वरा ।
 देह सजवायास आतां शुद्ध खादी वापरा ॥
 माल सोडा तो विदेशी धैन्य आले भारता ।
 दारु सोडा सर्वनाशी व्यर्थ कां हो प्राशितां ॥
 वीर वहु गेले तुरुंगीं स्वस्थ कैसे बैसलां ।
 दुष्ट कानू सर्व मोडा मंत्र गांधीनी दिला ॥
 मिळबुनीया स्वातंत्र्याला मातृभूमि उद्धरा ।
 नाशुनी सैतानी सत्ता ताप जगताचा हरा ॥

पद ९ वें.

धन्य गांधीजी तो रणगाजी धन्यचि नेहरूजी ।
 प्रेमे आजी स्वातंत्र्याचा पोवाडा गाजी ॥
 गांधी नेहरू लढति मिठागरीं स्वातंत्र्यासाठीं ।
 लढतां लढतां दोघेहि पडले शळूंच्या हातीं ।
 खादी वापरा व्यसने सोडा स्वातंत्र्या गाठा ।
 दारु सोडा कां पीता तो नरकाचा साठा ॥
 उठा मर्द हो प्रभातकालीं निश्चय हाच करा ।
 ध्येया गाठा स्वातंत्र्याच्या देशा उद्घारा ॥

पद १० वे.

नव हिंद राष्ट्र झेंज्या । प्रणामा धेया ॥ धृ० ॥
 हिंद भूमित्यो हिंदि जनान्त्या । स्वाभिम न चिन्हां ॥ प्र० ॥
 स्वराज्य माझें मीही त्याचा । जगता सांगाया ॥
 स्वातंत्र्यान्या वान्या वरतीं । बा फडफडणान्या ॥
 हिंदपुन्हे सिद्ध तुङ्यास्तव । प्राणही अपाया ॥
 नव्यामनूचे सीलेदारहे । नमिती तुजला या ॥

पद ११ वे.

सम) स सज्ज झाला । सत्याग्रही निघाला
 मोहीम रोखुनीया
 रणशूर घेऊनीया
 संग्राम झुंजण्याला । सत्याग्रही निघाला ॥ १ ॥
 सामर्थ्य वर्धवोनी
 जगतास चेतवोनी
 काळाशी खेळण्याला । सत्याग्रही निघाला ॥ २ ॥
 सत्या समान नाही
 जगीं वंद्य अन्य कांहीं
 पुरुषार्थ प्रेरण्याला । सत्याग्रही निघाला ॥ ३ ॥
 श्रेष्ठांत श्रेष्ठ थोर
 सेनानीं क्रांतिकार
 स्वातंत्र्य घोषणेला । सत्याग्रही निघाला ॥ ४ ॥
 आध्यात्म योग भारे
 विश्वास जो भरारे

स्वांत्र्य सेवनाला । सत्याग्रही निघाला ॥ ५ ॥

योगींद्रि तो महात्मा

जो हिंदू देश आत्मा

थरकां वी जगाला । सत्याग्रही निघाला ॥ ६ ॥

यशवंत वीर माझा

विजयी करूनि काजा

हा आश्रमांत यावा । सत्याग्रही निघाला ॥ ७ ॥

पद १२ चै.

परवशतेचा काळ खरोखर,
झडकरी हो सरणार,
अंबरी स्वराज्य रवी येणार ।

भारत देशा, अखिल दुर्दशा
क्षणामधिं पळणार
तुझा तूं धनी स्वतः होणार ।

छाति कुणाची तुला देखण्या,
नच कधिंहि धजणार
शत्रू मनांत थरथरणार ।

विभवयुक्त तव पराक्रमाचा
डंका दुमदुमणार
जगाला वचक सदा देणा ।

स्वराज्य रवि तो अंबरी येतां ।
 प्रसन्नता रमणार
 झेंडा अखंड फडफडणार
 स्वराज्य रविच्या चंड प्रतापे
 धूक अखिल पळणार
 सारे चंडोलहि गाणार
 स्वराज्य रविच्या एक कटाक्षे
 अशुभ तुझे जळणार
 विजया देवी लखलखणार ।
 स्वराज्य रविच्या कृपा प्रसादे
 स्वतंत्रता येणार
 शौर्ये त्रिखंड ते धुमणार ।
 स्वराज्य देविच्या स्वतंत्रेच्या
 कालामधिं होणार
 पुनरपि सुवर्ण भू दिसणार ।

कवि:—सरोज सुहद

पद १३ वें.

स्वस्थ कसा निजसी । भारता । ऊठ किती निजसी ॥
 स्वातंत्र्य रवि उगवे हा बघ । करीं स्वागतासी ॥ १ ॥
 भूमाता ही विह्वल झाली असह्य परदास्यी ॥
 हाक तियेची आर्यसुता तुज ऐकूँ ये न कशी ॥ २ ॥
 अमेरिका इंग्लंड भोगिती अतुल वैभवासी ॥
 दुर्दैवि परी हिंद भूमि ही अजुनी परदास्यी ॥ ३ ॥
 बृद्ध महात्मा गांधी शौर्ये ठाके दुद्धासी ॥
 परी हाय ! तू तरुण भारता उदासीन दिससी ॥ ४ ॥
 परसन्ना बहु मदांध झाली करी थैमानासी ॥
 कितिक वीर निजपदीं तुडविले उघडीं नयनासी ॥ ५ ॥
 वल्लभभाई, बजाज, नेहरू आणिक गांधीसी ॥
 कारागारीं बळे कोंडिले सकलही वीरासी ॥ ६ ॥
 स्वातंत्र्यास्तव पेशावर तें रचो स्वयज्ञासी ॥
 देशभक्तिची ज्वाळा ही बघ चमके आकाशी ॥ ७ ॥
 तोफा बंदुक गाळ्या घेतो झेलुन हृदयाशी ॥
 स्वातंत्र्याचा घोष करोनी चढती स्वर्गासी ॥ ८ ॥
 सल्लाग्रह स्वातंत्र्यरणीं या कपट न कवणाशी ॥
 दुखवुं न कवणा कष्ट भोगितां अपुंहि स्वतनूसी
 धर्म युद्ध हें अद्भुत वीरा शौर्ये जरि लडसी ॥
 स्वराज्य वैभव भोगिशील वा ईशपदा चढसी ॥ ९ ॥
 ऊठ ! ऊठ ! ! सावध हो आतां त्यर्जीं आळसासी ॥
 रक्त उसळुं दे बाहु स्फुरुं दे धांव संगरासी ॥ १० ॥

—नाथ.

पद १४ चै.

उठा बंधुनो स्वातंत्र्याचे युद्ध सुरु झाले,
 उठा भगिनीनो स्वातंत्र्याचे युद्ध सुरु झाले ।
 नच सामिल व्हाल तरी मग सर्वां मरणची ओढवले ॥ १ ॥
 थोर पुढारी कैद करूनिया आव्हानाचि दिघले ।
 त्याचे उत्तर देउनि आळ्मी तयासि नमविले ॥ २ ॥
 नोकरशाही थंड न राही हीच करि हले ।
 नच डगमगतां असंख्य वीरचि समरांगणी आले ॥ ३ ॥
 स्वातंत्र्याच्या तोफा डागुनि किळा सर केला ।
 जिकडे तिकडे धूर उसल्ला शत्रू गुदमरला ॥ ४ ॥
 अबला सबला प्रबल होऊनि मुले स्वैर गाति ।
 फडशा करूया साम्राज्याचा मिळेल मग मुक्ति ॥ ५ ॥
 काकडी चोरा फाशी देती खुनी वंद्य ठरती ।
 लुटारु असा न्याय देती । दरोडे खोर राज्य करती ।
 याया हक्कुनि तया सिद्ध व्हा नच ध्या विश्रांति ॥ ६ ॥

पद १५ वें.

चरखा चला चला के । लेंगे स्वराज्य लेंगे ॥ १० ॥
 मलमल जो है विदेशी । आणे को गज मिलेगा ॥
 खादी नहि त्यजौंगे ॥ लेंगे ॥ १ ॥
 बहोत्तेर करोड रुपिया । परदेश जा रहे हैं ॥
 उसकू बचा बचाके । लेंगे ॥ २ ॥
 चरखोकि घणघणाट । रणभेरि या बजेंगे ॥
 अंग्रेज को सुनाके । लेंगे ॥ ३ ॥
 या हक्क है हमारा । तनजानसेबि प्यारा ॥
 मरणे नही डरेंगे । लेंगे ॥ ४ ॥
 हम सब परेड फौजी । कसान् हमारा गांधी ॥
 आज्ञा उसीकि लेंगे । लेंगे ॥ ५ ॥
 तेहतीस करोड फौजी । रण साथ ए चलेंगे ॥
 गांधी हुक्म करेंगे । लेंगे ॥ ६ ॥
 चरखा ही तोफ बनेंगे । तकबा बने है बरची ॥
 गोलेसे सूत्रके हंम् । लेंगे ॥ ८ ॥

पद १६ च.

वंदु निशाणा भारतिच्या पंचप्राणा ।
 आतिमकबल हें आहे ध्रेषु ॥
 नोकरराही करण्या नष्ट ।
 हिंदामाजी होई प्रविष्ट ॥ गांधी राणा ॥
 भारतिच्या पंचप्राणा ॥ धृ० ॥
 असहकागिता पहिलें इत्था ।
 भंग कायदा अचूक अत्था ॥
 सत्याग्रह अणि स्वदेशी वत्था ।
 जोडूया बाणा ॥ २ ॥
 सोडा दाऱू, माल विदेशी ।
 घ्याहो खादी शुद्ध स्वदेशी ॥
 परके भिऊनी पळतिल देशी ।
 कृरित ठणाणा ॥ भार० ॥ ३ ॥
 हिंदु मुसलमिन् झगडा सोडा ।
 करबंदीचा हांका गाडा ॥
 स्वतंत्र करूनि बसवा पगडा ।
 हिंदुस्थाना ॥ भारतिचा ॥ ४ ॥

रणगीत

राग-माढ

गगने गाजेरे, गगने गाजे ।
 गुरु गांधीजीनी हाँक गगने गाजे ॥ गुरु० ॥
 पाषाणने पण आभे उडाडतां ।
 मडदाने पण मट्टीमांथी उठाडता ॥
 शूरा सामंतना पडघम वाजे ॥ गुरु० ॥
 जन्म देणारीनुं दुध दिपाववा ।
 मातृं भूमिनुं लुग शोभाववा ॥
 माथां मेदानमां मांडो आजे ॥ गुरु० ॥
 जिवता होईये तो जंगे झुकाविये ।
 मीठुं जो होय तो मीठुं पकाविये ॥
 नहितर एको तेर पेढी लाजे ॥ गुरु० ॥
 सरकारना नाशनी नोबत वागेछे ।
 मुक्ति मैय्या महा भोग मागेछे ॥
 मस्तक छेदाय तो धडथी धाजे ॥ गुरु० ॥
 परदेशी राजना पाया ढोलावतो ।
 युवती युवानने पडतो बोलावतो ॥
 भारतनो बावटो अगनम राजे ॥ गुरु० ॥
 रणमां हिंदीना लोही रेलावशे ।
 भेदी भेदी शीर श्रीफळ खेलावशे ॥
 पडशे संचरवुं शबनी पाजे ॥ गुरु० ॥
 कुमारीका पण मांडे केसरीया ।
 पीठी भर्या पण रणे सचर्या ॥
 भारत मैयानी मुक्ति काजे ॥ गुरु० ॥

प्रकाशकः— श्रीकांत दि. पालेकर,
कॉप्रेस हाऊस समोर शिंघाणी हाऊस,
गिरगांव बैंकरोड, मुंबई.

कै. सीताकान्त यांच्या आरोग्यविषयक
सर्व पुस्तकांचे सार

आरोग्य-साधन

किं. ४ आणे

प. श. लोटलीकर, मुंबई नं. ४.

Printed by A. J. Avde at the
New Manohar P. Press, Girgaon Back
Road, Bombay No. 4.